

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 21C/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2623207433
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2024:2623207433.1

Uznesenie

Okresný súd Senica v právnej veci žalobkyne: C. W., T. W., N.. XX.XX.XXXX, A. N. XXXX/XX, XXX XX K., zast.: Mgr. Jaroslava Cablková, advokátka, so sídlom Námestie oslobodenia 8, 905 01 Senica, proti žalovanému: W. W., N.. XX.XX.XXXX, A. Š. XXXX/XXX, XXX XX K., zast. JUDr. Svetlana Machová, Advokátka kancelária Machová s.r.o., Sasinkova 886/16, 909 01 Skalica, o určenie vlastníckeho práva z titulu vrátenia daru, takto

rozhodol:

I. Súd konanie z a s t a v u j e .

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnom rozsahu, o ktorej výške rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 15.06.2023 domáhal určenia vlastníckeho práva z titulu vrátenia daru a to spoluvlastníckeho podielu vo výške 1 na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie K., obec K., okres Senica ako parcela číslo XXXX/X vo výmere 675 m² záhrada, parcela číslo XXXX/X vo výmere 174 m² zastavaná plocha a nádvorie a parcela číslo XXXX/5 vo výmere 26 m² zastavaná plocha, parcely registra C od žalovaného. Uviedla, že žalovaný sa dlhodobou správou k žalovanej tak, že svojím správaním hrubo porušuje dobrú mravu. Toto správanie spočíva v týraní, najmä psychickom, ale aj vo fyzických atakoch, sexuálnom zneužívaní a ohováraní žalobkyne pred tretími osobami.

2. Žalobkyňa podaním doručeným tunajšiemu súdu prostredníctvom právneho zástupcu dňa 20.10.2023 zobrala žalobu v celom rozsahu späť, žiadala zastaviť konanie. Súčasne navrhla, aby súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval podľa § 257 C.s.p., pričom ako dôvody hodné osobitného zreteľa uviedla skutočnosť, že spĺňa zákonom stanovenú podmienku a to stav materiálnej núdze, ako je uvedené v rozhodnutí Centra právnej pomoci zo dňa 30.03.2023. Navrhla, aby súd na strane žalobkyne zohľadnil sociálny aspekt.

3. Súd prostredníctvom právneho zástupcu žalovaného vyzval na vyjadrenie k možnému použitiu § 257 CSP pri rozhodovaní súdu o nároku na náhradu trov konania.

4. K dôvodom hodným osobitného zreteľa sa vyjadril žalovaný svojím podaním zo dňa 02.02.2024 pričom uviedol, že absolútne odmieta aplikáciu ust. § 257 CSP, nakoľko nejestvujú v prejednávanej veci dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalovaný uviedol, že žalobkyňa predmetný spor iniciovala tým, že sa k nej mal žalovaný správať hrubo v rozpore s dobrými mravmi, mal ju fyzicky napádať, psychicky tyranizovať. Žalovaný má za to, že skutkové tvrdenia, ktoré žalobkyňa uviedla v žalobe ktoré boli predmetom i trestného konania (ktoré iniciovala žalobkyňa voči žalovanému), boli zistené ako nedôvodné. Skutočnosť, že žalobkyni bol Centrom právnej pomoci priznaný nárok na právnu pomoc

nie je možné považovať za tak závažnú skutočnosť, ktorá sama o sebe je okolnosťou pre nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

5. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Vzhľadom k tomu, že žalobca svojím podaním zobral žalobu späť, súd konanie zastavil.

7. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Späťvzatie žaloby je zásadne chápané ako procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania z dôvodu, že práve v dôsledku tohto procesného úkonu strany je konanie zastavené, súd tak prizná náhradu trov konania protistrane. Ustanovenie § 257 C.s.p. predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie. Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa celkom alebo sčasti. Ak má súd v úmysle použiť moderačné právo alebo ak ho niektorá zo strán navrhne musí súd umožniť protistrane, aby sa k tomu vyjadrila (k zámeru aj k dôkazom). Nie je možné, aby súd dospel k vnútornému presvedčeniu, že je potrebné aplikovať ustanovenie § 257 a strane, ktorá by inak trovy získala, to neoznámil a táto by sa to dozvedela až následne z rozhodnutia. Súd v prípade použitia ustanovenia § 257 je povinný „vytvoriť procesný priestor“ umožňujúci stranám sporu vyjadriť stanovisko k prípadnému použitiu tohto ustanovenia. (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 168/2018) Aplikácia ustanovenia § 257 CSP je pritom možná iba v prípade existencie zákonom bližšie nešpecifikovaných dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane sporových strán. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p. vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti, pričom výklad týchto podmienok je ponechaný na súdnej praxi a je potom vecou konkrétneho prípadu, či došlo k takým okolnostiam, ktoré môžu byť podkladom na rozhodnutie o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania (rozhodnutie KS TT sp. zn. 25Co/148/2019). Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu (teda nielen tej strany, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetkové sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov dotknutá) a všima si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964). Dôvodom spočívajúcim v pomeroch strán je napríklad skutočnosť, že sa strana, ktorá nemala úspech vo veci, ocitne v takej závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa.

11. Súd v prejednávanej veci zistil, že neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré by pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania súd výnimočne prihliadol. Dôvody uvádzané žalobkyňou ako dôvody osobitného zreteľa však nie sú takej povahy, aby súd nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov v konaní. Taktiež je súd toho názoru, že nie je možné ani použitie moderačného práva. Ustanovenie § 257 C.s.p. slúži k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Žalobkyňa okrem poukazu na rozhodnutie Centra právnej pomoci zo dňa 30.03.2023, že splnila zákonom stanovenú podmienku a to stav materiálnej núdze, svoje tvrdenia čo sa týka súčasných majetkových pomerov nijako nepreukázala. Iba zo samotnej skutočnosti, že bol strane sporu Centrom právnej pomoci priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc, nie je možné vyvodiť, že jej osobné a majetkové pomery odôvodňujú nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane sporu z dôvodov hodných osobitného zreteľa (viď uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 118/2017).

12. Vzhľadom k tomu, že na strane žalobcu neprišlo kumulatívne k splneniu dvoch podmienok a to dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočných okolností, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.